Consumul de substanțe psihotrope- halucinogene, în ultimii ani a luat proporții catastrofice. Aproape nu este o manifestare culturală de o anumită anvergură în care consumul de droguri în rândul tinerilor să nu reprezinte un fenomen normal pentru acele comunități agregate ad-hoc. La nivel național țara noastră a devenit din tranzitară în beneficiară, cu atât mai mult cu cât la noi pot fi aduse și implicit consumate și făcături la un preț evident redus. Recentul festival de muzică – Saga – a fost urmat de un uriaș scandal, legat de moartea/ stare comatoasă, a unor tineri consumatori de droguri. La mai toate manifestările de acest gen, profesioniștii în distribuirea "otravei" sunt în umbră (știuți cel mai adesea de autorități) dar în față apar tinerii și chiar copiii din ce în ce mai mulți. Și atunci oare unde se mai regăsește România educată, ca pilon al politicii promovate de actualul Președinte?

În Capitală locurile de "distribuire" a flagelului morții albe, cum se zice, sunt știute; după lăsarea întunericului sunt cozi de amărâți, intrați cel mai adesea în sevraj, pentru cei din urmă costurile per priză sunt foarte mari. Traficanții nu prea se găsesc prin închisori, dar consumatorii ori distribuitorii finali ajung după gratii. În genere la noi se vând droguri, pentru tineri, de fapt puștani, de o calitate proastă, fiind de o nocivitate incomparabilă cu cele consumate de unele elite – mulți milionari – cu

efecte ceva mai domoale: dar tot drogați se cheamă.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ
Independența prin Cultură

Drogurile au pătruns masiv și în structurile administrative ale statului. Polițiști drogați ori cei care îi apără pe traficanți, funcționari publici puși pe pile și care trebuie să stea pe acele posturi, știindu-se că se droghează, iar acest flagel pare că înaintează masiv spre distrugerea creierelor românești și ca țintă finală un fel de disoluție a principalelor instituții ale statului român. Revenind la festivalul muzical Saga, ar putea fi, prin efectele lui negative, un semnal al altora din sistem spre eliminarea lui ca și concurent.

Ce știa șeful de la combaterea traficului de droguri, Bogdan Felician Voicu, care înainte de evenimentele de la Saga își ceruse pensionarea. Șeful statului a semnat imediat decretul de revocare din funcție după moartea celor doi tineri. Unde oare îl vom regăsi în vreo structură a statului și cu salariu și cu pensie pentru deserviciile aduse acestui domeniu (al traficului de droguri) pe care l-a supervizat ani de zile, timp în care drogurile au ajuns să plutească chiar și pe Dunăre, nu demult pe brațul Sulina. Acest personaj dar și cei care lucrează în structurile statului, cunosc "cuiburile" care adăpostesc traficanții de droguri dar sub diverse pretexte se declară neputincioși.

Despre recuperarea celor ajunși în faza de dependență totală, un medic de la Spitalul Obregia din Capitală afirma că după ce părăsesc acea instituție cu pronosticul de vindecați, peste 60% dintre ei, după un oarecare timp, se reîntorc. Iar în acest caz, și nu numai, disperarea părinților este maximă. Derapajul tinerilor este în prezent acum spre total. Este un flagel la nivelul întregului sistem

românesc. O fată olimpică de exemplu, de nici 15 ani, din mediul ei a început să se drogheze, a fost de mai multe ori la dezintoxicare, a părăsit școala și în final va deveni un rebut social.

Despre prevederile din Codul Penal care ar trebui grabnic revizuite în acest segment de infracționalitate nu prea vorbește nimeni. Distrugi viața poate pentru totdeauna a milioane de tineri – generație – după generație iar pedepsele – după ce infractorii sunt prinși și după îndelungate procese, sunt de batjocură. Dacă nu pedeapsa capitală ca în multe state îndeosebi din zona asiatică, măcar închisoare pe viață printr-o recluziune totală fără a mai putea fi revizuită sentința. Astfel s-ar mai domoli acest tip de infracționalitate. De ce trebuie să asistăm la degradarea/declinul unui segment vital pentru nația română, tineretul, împins din toate părțile spre un final al lor fără sens, fără viitor, un fel de intrare într-o dimensiune apocaliptică, asemănătoare intrării în Infernul lui Dante Alighieri: “Voi, cei ce intrați aici, lăsați orice speranță”.

Florian Laurenţiu Stoika

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ
Independența prin Cultură